

USTAWA
z dnia 8 października 2004 r.
o zasadach finansowania nauki

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 2004 r. Nr 238, poz. 2390, Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 179, poz. 1484, z 2007 r. Nr 115, poz. 795.

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa zasady finansowania nauki ze środków finansowych:
 - 1) ustalanych na ten cel w budżecie państwa, ujmowanych w wyodrębnionej części budżetu;
 - 2) pochodzących z innych źródeł niż budżet państwa, będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw nauki, zwanego dalej „Ministrem”.
2. Środkami finansowymi, o których mowa w ust. 1, zwanymi dalej „środkami finansowymi na naukę”, dysponuje Minister.
3. Wydatki na naukę finansowane przez Ministra ustala się w ustawie budżetowej w wysokości zapewniającej dojsście Polski do poziomu wydatków wynikających ze Strategii Lizbońskiej.
4. Środki finansowe na naukę, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są gromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym, prowadzonym na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) finansowanie - finansowanie w całości lub w części realizacji zadań określonych w ustawie;
- 2) badania naukowe:
 - a) badania podstawowe – prace eksperymentalne lub teoretyczne podejmowane przede wszystkim w celu zdobycia nowej wiedzy o podstawach zjawisk i obserwowalnych faktów, bez nastawienia na praktyczne zastosowania ani użytkowanie,
 - b) badania przemysłowe – badania mające na celu zdobycie nowej wiedzy oraz umiejętności celem opracowywania nowych produktów, procesów

i usług lub wprowadzenia znaczących ulepszeń do istniejących produktów, procesów lub usług; badania te obejmują tworzenie elementów składowych systemów złożonych, szczególnie do oceny przydatności technologii rodzajowych, z wyjątkiem prototypów objętych zakresem prac rozwojowych;

- 3) prace rozwojowe – nabywanie, łączenie, kształtowanie i wykorzystywanie dostępnej aktualnie wiedzy i umiejętności z dziedziny nauki, technologii i działalności gospodarczej oraz innej wiedzy i umiejętności do planowania produkcji oraz tworzenia i projektowania nowych, zmienionych lub ulepszonych produktów, procesów lub usług, w szczególności:
 - a) tworzenie projektów, rysunków, planów oraz innej dokumentacji do tworzenia nowych produktów, procesów i usług pod warunkiem, że nie są one przeznaczone do celów komercyjnych,
 - b) opracowywanie prototypów o potencjalnym wykorzystaniu komercyjnym oraz projektów pilotażowych w przypadkach, gdy prototyp stanowi końcowy produkt komercyjny, a jego produkcja wyłącznie do celów demonstracyjnych i walidacyjnych jest zbyt kosztowna; w przypadku, gdy projekty pilotażowe lub demonstracyjne mają być następnie wykorzystywane do celów komercyjnych, wszelkie przychody uzyskane z tego tytułu należy odjąć od kwoty kosztów kwalifikowanych pomocy publicznej,
 - c) działalność związana z produkcją eksperymentalną oraz testowaniem produktów, procesów i usług pod warunkiem, że nie są one następnie wykorzystywane komercyjnie;

prace rozwojowe nie obejmują rutynowych i okresowych zmian wprowadzanych do produktów, linii produkcyjnych, procesów wytwórczych, istniejących usług oraz innych operacji w toku, nawet jeżeli takie zmiany mają charakter ulepszeń;

- 4) (uchylony);
- 5) (uchylony);
- 6) badania własne – badania naukowe lub prace rozwojowe oraz zadania z nimi związane, służące rozwojowi kadry naukowej oraz specjalności naukowych w uczelni;
- 7) działalność statutowa - realizację określonych w statucie jednostki naukowej zadań związanych z prowadzonymi przez nią w sposób ciągły badaniami naukowymi lub pracami rozwojowymi;
- 8) działalność wspomagająca badania - realizację zadań służących rozwojowi, promocji i zastosowaniom praktycznym nauki, a także wspierających wzrost innowacyjności gospodarki, nieobejmujących prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 9) jednostki naukowe - prowadzące w sposób ciągły badania naukowe lub prace rozwojowe:
 - a) podstawowe jednostki organizacyjne uczelni w rozumieniu statutów tych uczelni,
 - b) placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk,

- c) jednostki badawczo-rozwojowe,
 - d) międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych przepisów,
 - e) jednostki organizacyjne posiadające status jednostki badawczo-rozwojowej,
 - f) Polską Akademię Umiejętności,
 - g) inne jednostki organizacyjne, niewymienione w lit. a-f, posiadające osobowość prawną i siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej, w tym przedsiębiorcy posiadający status centrum badawczo – rozwojowego nadawany na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 179, poz. 1484);
- 10) podmiot działający na rzecz nauki – podmiot wykonujący w sposób ciągły zadania z zakresu działalności wspomagającej badania, nieotrzymujący dotacji podmiotowej ze środków finansowych na naukę;
 - 11) konsorcjum naukowo-przemysłowe – grupę jednostek organizacyjnych, w skład której wchodzi co najmniej jedna jednostka naukowa oraz co najmniej jeden przedsiębiorca, podejmujących na podstawie umowy wspólne przedsięwzięcie obejmujące badania naukowe, prace rozwojowe lub inwestycje służące potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych;
 - 12) sieć naukowa – grupę jednostek naukowych podejmujących na podstawie umowy zorganizowaną współpracę związaną z prowadzonymi przez nie w sposób ciągły wspólnymi badaniami naukowymi lub pracami rozwojowymi, służącymi rozwojowi specjalności naukowej tej sieci;
 - 12a) projekt rozwojowy – projekt mający na celu wykonanie zadania badawczego stanowiącego podstawę do zastosowań praktycznych;
 - 12b) projekt międzynarodowy – badania naukowe lub prace rozwojowe wykonywane w ustalonym okresie na określonych warunkach we współpracy z partnerem zagranicznym;
 - 13) projekt badawczy - określone zadanie badawcze przewidziane do rozwiązania w ustalonym okresie, na określonych warunkach;
 - 14) projekt celowy – przedsięwzięcie przewidziane do realizacji w ustalonym okresie, na określonych warunkach, prowadzone przez przedsiębiorcę lub inny podmiot posiadający zdolność do bezpośredniego zastosowania wyników projektu w praktyce;
 - 15) specjalne urządzenie badawcze - unikatowe urządzenie lub miejsce pracy badawczej o ogólnokrajowym lub regionalnym znaczeniu, którego koszty utrzymania stanowią znaczną część kosztów działalności statutowej jednostki naukowej;
 - 16) nauka i badania naukowe - także działalność naukową w zakresie twórczości artystycznej i sztuki;
 - 17) tytuł naukowy i stopień naukowy doktora habilitowanego - także tytuł w zakresie sztuki i stopień doktora habilitowanego sztuki;
 - 18) ocena parametryczna – ocenę działalności jednostki naukowej, uwzględniającą wyniki działalności naukowej, zastosowania praktyczne wyników ba-

dań naukowych i prac rozwojowych oraz inne rodzaje aktywności jednostki naukowej; wynik oceny parametrycznej wyrażany jest kategorią od 1 do 5, odzwierciedlającą efektywność działalności jednostki naukowej;

19) Centrum – Narodowe Centrum Badań i Rozwoju.

Art. 3.

1. Finansowanie nauki dotyczy finansowania działań na rzecz realizacji polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, a w szczególności badań naukowych, prac rozwojowych i realizacji innych zadań szczególnie ważnych dla postępu cywilizacyjnego.
2. Minister przyznaje środki finansowe na naukę:
 - 1) jednostkom naukowym określonym w art. 2 pkt 9:
 - a) na prowadzenie działalności statutowej, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 i 3,
 - b) na inwestycje służące potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych;
 - 2) uczelniom – na badania własne i rozwój infrastruktury informatycznej nauki;
 - 3) jednostkom naukowym i uczelniom reprezentującym sieć naukową – na wspólne badania własne;
 - 4) jednostkom naukowym i innym uprawnionym podmiotom - na realizację zadań lub przedsięwzięć przewidzianych do wykonania w ustalonym okresie i na określonych warunkach;
 - 5) ministrom kierującym działami administracji rządowej, kierownikom centralnych organów administracji rządowej oraz Prezesowi Polskiej Akademii Nauk - na realizację zadań z zakresu działalności wspomagającej badania.
3. Minister przyznaje środki finansowe na naukę, w drodze decyzji, na podstawie wniosków złożonych przez podmioty, o których mowa w ust. 2, po zasięgnięciu opinii właściwego organu Rady Nauki, o której mowa w art. 21 ust. 1, lub zespołu, o którym mowa w art. 30 ust. 1-2a. Środki finansowe na opłacenie składek, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 4, i wkładu krajowego, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 5, są przekazywane bezpośrednio przez Ministra. Ich przekazanie nie wymaga decyzji.
4. Zasięgnięcie opinii właściwego organu Rady Nauki, o której mowa w art. 21 ust. 1, nie jest wymagane w przypadku decyzji o finansowaniu projektów międzynarodowych ocenionych pozytywnie przez gremium międzynarodowe, w którym jest reprezentowana strona polska.
5. Minister może podjąć decyzję o finansowaniu określonych przedsięwzięć wyłącznie ze środków pochodzących z funduszy strukturalnych, przy zapewnieniu krajowego wkładu publicznego.

Art. 4.

Przy przyznawaniu środków finansowych na naukę uwzględnia się w szczególności:

- 1) zgodność przewidzianych do realizacji prac lub zadań z celami polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa;
- 2) poziom naukowy prac lub zadań przewidzianych do realizacji;
- 3) praktyczną użyteczność oczekiwanych wyników prac lub zadań przewidzianych do realizacji;
- 4) znaczenie przewidzianych do realizacji prac lub zadań dla rozwoju międzynarodowej współpracy w zakresie nauki i techniki;
- 5) możliwość współfinansowania przewidzianych do realizacji prac lub zadań z innych źródeł niż środki finansowe na naukę;
- 6) opinie organów Rady Nauki, o której mowa w art. 21 ust. 1, oraz zespołu do spraw etyki w nauce odnośnie do sposobu realizacji przez wnioskodawcę zadań finansowanych z budżetu państwa.

Art. 4a.

W razie dokonania wynalazku, wzoru użytkowego albo wzoru przemysłowego w wyniku prac lub zadań finansowanych przez Ministra, prawo do uzyskania patentu na wynalazek albo prawa ochronnego na wzór użytkowy, jak również prawa z rejestracji wzoru przemysłowego przysługuje podmiotowi, któremu Minister przyznał środki finansowe na naukę, chyba że umowa między Ministrem a podmiotem otrzymującym środki finansowe na naukę albo decyzja o przyznaniu środków stanowi inaczej.

Art. 5.

1. Strona niezadowolona z decyzji dotyczącej przyznania albo odmowy przyznania środków finansowych na naukę może zwrócić się do Ministra z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące odwołań od decyzji.
2. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy Minister przedstawia do oceny lub opiniowania Zespołowi Odwoławczemu, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 5.
3. Ocena lub opinia dotycząca wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie może być sporządzana przez osoby, które uprzednio oceniały lub opiniowały wniosek o przyznanie środków finansowych na naukę będący przedmiotem decyzji Ministra.

Art. 6.

1. Wnioski, recenzje i umowy finansowane ze środków, o których mowa w art. 1 ust. 1, oraz informacje otrzymane w toku postępowań dotyczących projektów badawczych, rozwojowych, celowych i międzynarodowych stanowią tajemnicę przedsiębiorstw w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.
2. Informacje o wynikach projektów badawczych, rozwojowych, celowych i międzynarodowych podlegające ochronie na podstawie ust. 1 mogą być udostępniane wyłącznie przez jednostkę organizacyjną, w której projekt jest realizowany.

3. Informacje o wynikach projektów rozwojowych własnych, o których mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2, udostępnia się, na równych zasadach rynkowych, podmiotom zainteresowanym gospodarczym wykorzystaniem tych wyników, z uwzględnieniem przepisów o prawie autorskim i prawie własności przemysłowej.

Rozdział 2

Finansowanie badań naukowych, prac rozwojowych i innych zadań służących nauce

Art. 7.

1. Środki finansowe na naukę przeznaczają się na:
 - 1) strategiczne badania naukowe i prace rozwojowe zarządzane przez Centrum oraz inne zadania realizowane przez Centrum;
 - 2) projekty badawcze, projekty rozwojowe i projekty celowe finansowane przez Ministra;
 - 3) działalność statutową;
 - 4) inwestycje służące badaniom naukowym i pracom rozwojowym;
 - 5) współpracę naukową z zagranicą;
 - 6) działalność wspomagającą badania;
 - 7) programy lub przedsięwzięcia określane przez Ministra;
 - 8) finansowanie działalności organów opiniodawczych i doradczych Ministra, recenzentów i ekspertów oraz działalności kontrolnej.
2. Wysokość środków finansowych na naukę przeznaczonych na cele określone w ust. 1 Minister ustala w planie finansowym dotyczącym części budżetu państwa przeznaczonej na naukę, z tym że na badania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przeznaczają się nie mniej niż 10% tych środków.
3. Do kosztów badań naukowych lub prac rozwojowych, prowadzonych w ramach strategicznych badań naukowych i prac rozwojowych, działalności statutowej, projektów badawczych, projektów rozwojowych, projektów celowych, projektów międzynarodowych oraz programów i przedsięwzięć określonych przez Ministra, mogą być wliczone koszty zakupu lub wytworzenia aparatury naukowo-badawczej zaliczanej do środków trwałych zgodnie z odrębnymi przepisami, jeżeli aparatura ta jest niezbędna do wykonania określonych zadań związanych z prowadzonymi badaniami naukowymi lub pracami rozwojowymi ujętymi w planie zadaniowym jednostki.

Art. 8.

Minister przekazuje Centrum środki finansowe w formie:

- 1) dotacji celowej na realizację poszczególnych programów strategicznych Krajowego Programu Badań Naukowych i Prac Rozwojowych oraz zadań określonych w art. 5 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. Nr 115, poz. 789);

- 2) dotacji podmiotowej na pokrycie bieżących kosztów zarządzania realizowanymi przez Centrum zadaniami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju;
- 3) dotacji celowej na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji dotyczących obsługi realizacji zadań określonych w art. 5 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju.

Art. 8a.

1. Minister ustanawia Krajowy Program Badań Naukowych i Prac Rozwojowych.
2. W Krajowym Programie Badań Naukowych i Prac Rozwojowych określa się priorytetowe obszary oraz strategiczne programy badań naukowych i prac rozwojowych.
3. Krajowy Program Badań Naukowych i Prac Rozwojowych ustanawia się po zasięgnięciu opinii ministrów, wojewodów, marszałków województw, Polskiej Akademii Nauk, Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Rady Głównej Jednostek Badawczo-Rozwojowych, Naczelnej Organizacji Technicznej i organizacji samorządu gospodarczego po przedstawieniu stanowiska przez Komitet, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 2, w zakresie priorytetowych obszarów oraz stanowiska zespołu interdyscyplinarnego w zakresie strategicznych programów badań naukowych lub prac rozwojowych.
4. Minister określa harmonogram realizacji strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych w priorytetowym obszarze oraz zleca wykonanie tych programów Centrum.
5. Minister w szczególnie uzasadnionych przypadkach może zlecić Centrum realizację strategicznego projektu badawczego niebędącego częścią strategicznego programu badań naukowych i prac rozwojowych.
6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Minister zasięga opinii zespołu, o którym mowa w art. 30 ust. 1.

Art. 9.

1. Finansowanie projektów badawczych obejmuje projekty własne, w tym projekty habilitacyjne, o tematyce określonej przez wnioskodawcę oraz projekty promotorskie mające na celu przygotowanie rozprawy doktorskiej.
2. Projekty badawcze są wyłaniane do finansowania na podstawie konkursu złożonych wniosków.
3. Środki finansowe na naukę przeznaczone na finansowanie projektów badawczych są przekazywane jednostkom naukowym na podstawie umowy.
4. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na naukę na cele określone w ust. 1, w tym:
 - 1) sposób oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
 - 2) sposób oceny realizacji zadań,

- 3) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych na naukę, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
 - 4) sposób dysponowania środkami finansowymi na naukę pochodzącymi z innych źródeł niż budżet państwa,
 - 5) wzory wniosków, raportów i innych niezbędnych dokumentów
– mając na uwadze znaczenie zadań przewidzianych do finansowania dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę zwiększenia roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej lub innego uprawnionego podmiotu, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.
5. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy publicznej na cele określone w ust. 1, w tym:
- 1) przeznaczenie pomocy,
 - 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
 - 3) sposób kumulowania pomocy,
 - 4) maksymalne wielkości pomocy
- z uwzględnieniem wymagań dotyczących dopuszczalnej intensywności pomocy publicznej określonych w przepisach odrębnych.

Art. 9a.

1. Finansowanie projektów rozwojowych obejmuje projekty:
 - 1) własne o tematyce określonej przez wnioskodawcę;
 - 2) realizowane z inicjatywy własnej Ministra.
2. Wniosek o finansowanie projektu rozwojowego może złożyć jednostka naukowa lub konsorcjum naukowo-przemysłowe, w którego imieniu występuje podmiot wskazany w umowie konsorcjum.
3. Finansowanie projektu rozwojowego obejmuje badania stosowane i prace rozwojowe.
4. Minister może podjąć decyzję o sfinansowaniu prac rozwojowych i wdrożeń realizowanych w ramach projektu rozwojowego własnego.
5. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na naukę na cele określone w ust. 1, w tym:
 - 1) sposób oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
 - 2) sposób oceny realizacji zadań,
 - 3) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych na naukę, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,

- 4) sposób dysponowania środkami finansowymi na naukę pochodzącymi z innych źródeł niż budżet państwa,
 - 5) wzory wniosków, raportów i innych niezbędnych dokumentów
– mając na uwadze znaczenie zadań przewidzianych do finansowania dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę zwiększenia roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej lub innego uprawnionego podmiotu, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.
6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy publicznej na cele określone w ust. 1, w tym:
- 1) przeznaczenie pomocy,
 - 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
 - 3) sposób kumulowania pomocy,
 - 4) maksymalne wielkości pomocy
- z uwzględnieniem wymagań dotyczących dopuszczalnej intensywności pomocy publicznej określonych w przepisach odrębnych.

Art. 10.

1. Finansowanie projektów celowych obejmuje projekty o tematyce określonej przez wnioskodawcę, zgłaszane przez przedsiębiorców lub inne podmioty mające zdolność bezpośredniego zastosowania wyników projektu w praktyce.
2. Finansowanie projektu celowego obejmuje określoną przez Ministra część nakładów na badania stosowane i prace rozwojowe.
3. Projekty celowe są kwalifikowane do dofinansowania na podstawie oceny złożonych wniosków.
4. Środki finansowe na naukę przeznaczone na pokrycie poniesionych wydatków związanych z realizacją projektów celowych są przekazywane przedsiębiorcom lub innym podmiotom posiadającym zdolność bezpośredniego zastosowania wyników projektu w praktyce na podstawie umowy.
5. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na naukę na cele określone w ust. 1, w tym:
 - 1) sposób oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania, w tym innowacyjności przedsięwzięć oraz zdolności podmiotów uczestniczących w projekcie do prowadzenia prac badawczych i rozwojowych przewidywanych we wniosku,
 - 2) sposób oceny realizacji zadań,
 - 3) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych na naukę, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
 - 4) sposób dysponowania środkami finansowymi na naukę pochodzącymi z innych źródeł niż budżet państwa,

- 5) wzory wniosków, raportów i innych niezbędnych dokumentów
 - mając na uwadze znaczenie zadań przewidzianych do finansowania dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę zwiększenia roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej lub innego uprawnionego podmiotu, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.
6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy publicznej na badania stosowane i prace rozwojowe na cele określone w ust. 1, w tym:
 - 1) przeznaczenie pomocy,
 - 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
 - 3) sposób kumulowania pomocy,
 - 4) maksymalne wielkości pomocy
 - z uwzględnieniem wymagań dotyczących dopuszczalnej intensywności pomocy publicznej określonych w przepisach odrębnych.

Art. 11.

1. Finansowanie działalności statutowej obejmuje:

- 1) podstawową działalność statutową jednostki naukowej, w tym:
 - a) badania naukowe lub prace rozwojowe ujęte w planie zadaniowym,
 - b) zakup lub wytworzenie aparatury naukowo-badawczej związanej z prowadzeniem badań naukowych lub prac rozwojowych, o których mowa w lit. a,
 - c) współpracę naukową krajową i zagraniczną, niezbędną do prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, o których mowa w lit. a,
 - d) działalność wspomagającą badania, dotyczącą zadań określonych w art. 14 ust. 1,
 - e) utrzymanie jednostki naukowej, z wyłączeniem kosztów związanych z jej działalnością inną niż wymieniona w lit. a-d oraz w pkt 2-4;
- 2) badania własne uczelni;
- 3) utrzymanie specjalnego urządzenia badawczego w jednostce naukowej;
- 4) badania wspólne sieci naukowej.

2. Wniosek o finansowanie podstawowej działalności statutowej wymaga zaopiniowania przez:

- 1) ministra sprawującego nadzór nad jednostką badawczo-rozwojową;
- 2) Prezesa Polskiej Akademii Nauk w odniesieniu do placówki naukowej Polskiej Akademii Nauk;
- 3) rektora uczelni w odniesieniu do podstawowych jednostek organizacyjnych tej uczelni.

3. Środki finansowe na naukę przeznaczone na badania własne uczelni przekazywane są przez Ministra bezpośrednio:
 - 1) uczelniom publicznym – na podstawie wniosków ministrów sprawujących nadzór nad tymi uczelniami;
 - 2) uczelniom niepublicznym – na podstawie wniosku ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.
4. Środki finansowe na naukę przeznaczone na badania wspólne sieci naukowej są przekazywane jednostce naukowej wskazanej w umowie dotyczącej utworzenia sieci, na podstawie wniosku tej jednostki.
5. Środki finansowe na naukę przeznaczone na finansowanie działalności statutowej określonej w ust. 1 są przekazywane jednostkom naukowym w formie dotacji podmiotowej.
6. Środki finansowe na naukę z dotacji podmiotowej niewykorzystane w danym roku kalendarzowym mogą pozostać w jednostce naukowej na rok następny, z przeznaczeniem na cel, na jaki zostały przyznane.
7. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na naukę na cele określone w ust. 1, w tym:
 - 1) sposób oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
 - 2) sposób oceny realizacji zadań,
 - 3) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych na naukę, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
 - 4) wzory wniosków, raportów i innych niezbędnych dokumentów– mając na uwadze znaczenie zadań przewidzianych do finansowania dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę zwiększenia roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej lub innego uprawnionego podmiotu, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.

Art. 12.

1. Finansowanie inwestycji służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych obejmuje finansowanie kosztów realizacji:
 - 1) inwestycji budowlanych;
 - 2) zakupu obiektów budowlanych;
 - 3) zakupu lub wytworzenia aparatury naukowo-badawczej zaliczanej do środków trwałych zgodnie z odrębnymi przepisami, a także zakupu wartości niematerialnych i prawnych o wartości początkowej przekraczającej kwotę ustaloną dla środka trwałego w przepisach odrębnych;
 - 4) rozbudowy infrastruktury informatycznej nauki;

- 5) udziału w przedsięwzięciu inwestycyjnym podejmowanym na podstawie umowy międzynarodowej;
 - 6) inwestycji współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych.
2. Wniosek o finansowanie inwestycji ze środków finansowych na naukę ustalanych w budżecie państwa, finansowanej również z innej części budżetu państwa, wymaga zaopiniowania przez dysponenta tej części.
 3. Środki finansowe na naukę przeznaczone na finansowanie inwestycji służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych są przekazywane jednostce naukowej lub jednostce naukowej reprezentującej konsorcjum naukowo-przemysłowe, w formie dotacji celowej.
 4. Środki finansowe na naukę z dotacji celowej niewykorzystane w danym roku kalendarzowym mogą pozostać w jednostce naukowej na rok następny, z przeznaczeniem na cel, na jaki zostały przyznane.
 5. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na naukę na cele określone w ust. 1, w tym:
 - 1) sposób oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
 - 2) sposób oceny realizacji zadań,
 - 3) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych na naukę, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
 - 4) sposób dysponowania środkami finansowymi na naukę pochodzącymi z innych źródeł niż budżet państwa,
 - 5) wzory wniosków, raportów i innych niezbędnych dokumentów– mając na uwadze znaczenie zadań przewidzianych do finansowania dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę zwiększenia roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej lub innego uprawnionego podmiotu, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.

Art. 13.

1. Finansowanie współpracy naukowej z zagranicą obejmuje:
 - 1) projekty międzynarodowe realizowane w ramach programów Unii Europejskiej lub innych programów międzynarodowych, współfinansowane z zagranicznych środków finansowych niepodlegających zwrotowi, zwane dalej „projektami międzynarodowymi współfinansowanymi”;
 - 2) projekty międzynarodowe realizowane:
 - a) w ramach programów lub inicjatyw międzynarodowych, w tym konkursów ogłaszanych we współpracy dwu- lub wielostronnej,
 - b) przy wykorzystaniu przez polskie zespoły badawcze wielkich międzynarodowych urzędzeń badawczych

- niepodlegające współfinansowaniu z zagranicznych środków finansowych, zwane dalej „projektami międzynarodowymi niewspółfinansowanymi”;
 - 3) działania wspomagające uczestnictwo w programach, o których mowa w pkt 1;
 - 4) opłacanie składek na rzecz instytucji lub organizacji międzynarodowych, wynikających z zawartych umów międzynarodowych, z wyłączeniem składek od osób fizycznych;
 - 5) wniesienie wkładu krajowego na rzecz wspólnego międzynarodowego programu lub przedsięwzięcia, w ramach którego finansowane są badania naukowe i prace rozwojowe.
2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na naukę na cele określone w ust. 1, w tym:
- 1) sposób oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
 - 2) sposób oceny realizacji zadań,
 - 3) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych na naukę, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
 - 4) sposób dysponowania środkami finansowymi na naukę pochodzącymi z innych źródeł niż budżet państwa,
 - 5) wzory wniosków, raportów i innych niezbędnych dokumentów
- mając na uwadze znaczenie zadań przewidzianych do finansowania dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę zwiększenia roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej lub innego uprawnionego podmiotu, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.
3. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy publicznej na cele określone w ust. 1, w tym:
- 1) przeznaczenie pomocy,
 - 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
 - 3) sposób kumulowania pomocy,
 - 4) maksymalne wielkości pomocy
- z uwzględnieniem wymagań dotyczących dopuszczalnej intensywności pomocy publicznej określonych w przepisach odrębnych.

Art. 14.

1. Finansowanie działalności wspomagającej badania obejmuje:

- 1) sporządzanie ekspertyz, opinii i ocen naukowych;

- 2) tworzenie, przetwarzanie, udostępnianie i upowszechnianie informacji naukowych i naukowo-technicznych;
 - 3) upowszechnianie, promowanie i popularyzowanie osiągnięć naukowych lub naukowo-technicznych;
 - 4) promowanie przedsięwzięć innowacyjnych wykorzystujących wyniki badań naukowych lub prac rozwojowych;
 - 5) podejmowanie innych działań szczególnie ważnych dla rozwoju nauki.
2. Środki finansowe na naukę przeznaczone na finansowanie działalności wspomagającej badania są przyznawane:
- 1) ministrom kierującym działami administracji rządowej, kierownikom centralnych organów administracji rządowej oraz Prezesowi Polskiej Akademii Nauk – na ich potrzeby własne dotyczące zadań, o których mowa w ust. 1;
 - 2) podmiotom działającym na rzecz nauki – na realizację zadań, o których mowa w ust. 1.
3. Środki finansowe na naukę, o których mowa w ust. 2 pkt 1, są przekazywane w drodze decyzji, a środki finansowe na naukę, o których mowa w ust. 2 pkt 2, na podstawie umowy.
4. Potrzeby własne Ministra dotyczące zadań, o których mowa w ust. 1, oraz nagrody Ministra, o których mowa w art. 14a, są finansowane ze środków finansowych na naukę wyodrębnionych w planie finansowym, o którym mowa w art. 7 ust. 2. Do finansowania zadań wynikających z potrzeb własnych Ministra nie stosuje się przepisu art. 3 ust. 3.
5. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na naukę na cele określone w ust. 1, w tym:
- 1) sposób oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
 - 2) sposób oceny realizacji zadań,
 - 3) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych na naukę, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
 - 4) sposób dysponowania środkami finansowymi na naukę pochodzącymi z innych źródeł niż budżet państwa,
 - 5) wzory wniosków, raportów i innych niezbędnych dokumentów
- mając na uwadze znaczenie zadań przewidzianych do finansowania dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę zwiększenia roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej lub innego uprawnionego podmiotu, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.
6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy publicznej na cele określone w ust. 1, w tym:
- 1) przeznaczenie pomocy,
 - 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,

- 3) sposób kumulowania pomocy,
 - 4) maksymalne wielkości pomocy
- z uwzględnieniem wymagań dotyczących dopuszczalnej intensywności pomocy publicznej określonych w przepisach odrębnych.

Art. 14a.

1. Minister ustanawia corocznie nie więcej niż 3 nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne. Wysokość nagrody nie może przekroczyć piętnastokrotnej minimalnej miesięcznej stawki wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla stanowiska profesora zwyczajnego zatrudnionego w uczelni publicznej.
2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób przyznawania i finansowania nagród za wybitne osiągnięcia naukowe oraz naukowo-techniczne, w tym:
 - 1) sposób oceny wniosków dotyczących przyznania nagrody,
 - 2) wzór wniosku o przyznanie nagrody– mając na uwadze realizację celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa oraz potrzebę zwiększenia roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju.

Art. 15.

1. Finansowanie programów lub przedsięwzięć określanych przez Ministra obejmuje działania dotyczące:
 - 1) określania kierunków badań naukowych i prac rozwojowych najistotniejszych z punktu widzenia rozwoju społeczno-gospodarczego kraju;
 - 2) rozwoju współpracy w sferze nauki i gospodarki, w tym wspieranie projektów obejmujących: badania naukowe i prace rozwojowe nakierowane na zastosowanie w gospodarce, ochronę własności przemysłowej oraz wykonanie czynności niezbędnych do wdrożenia wyników badań naukowych w praktyce gospodarczej;
 - 3) wspomagania restrukturyzacji jednostek naukowych przeprowadzanej przez organy administracji rządowej sprawujące nadzór nad tymi jednostkami lub przez Prezesa Polskiej Akademii Nauk;
 - 4) dostosowywania kadr naukowych do warunków międzynarodowej współpracy naukowej i naukowo-technicznej;
 - 5) tworzenia warunków do zatrudniania wybitnych uczonych w celu doskonalenia kadr w wybranych dziedzinach nauki;
 - 6) tworzenia warunków do rozwoju kadr naukowych, w szczególności młodych naukowców, w tym przez przyznawanie stypendiów naukowych;
 - 7) rozwoju infrastruktury informacyjnej i informatycznej nauki oraz jej zasobów w postaci cyfrowej.
2. Minister ustanawia corocznie stypendia naukowe dla wybitnych młodych naukowców, którzy nie ukończyli 35. roku życia, zatrudnionych w jednostkach

naukowych. Stypendia przyznaje się na okres nie dłuższy niż 3 lata, w wysokości miesięcznej nieprzekraczającej minimalnej miesięcznej stawki wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla stanowiska profesora zwyczajnego zatrudnionego w uczelni publicznej.

3. Środki finansowe na naukę, o których mowa w ust. 1 i 2, są przekazywane jednostce naukowej lub innemu uprawnionemu podmiotowi na podstawie umowy.
4. W ramach programów i przedsięwzięć określanych przez Ministra mogą być także finansowane projekty służące zapewnieniu krajowego wkładu publicznego do badań naukowych finansowanych w ramach regionalnych programów operacyjnych przez samorządy województwa.
5. Minister właściwy do spraw nauki określa, w drodze rozporządzenia, programy i przedsięwzięcia, o których mowa w ust. 1 i 4, w tym:
 - 1) sposób oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
 - 2) sposób oceny realizacji zadań,
 - 3) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych na naukę, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
 - 4) sposób dysponowania środkami finansowymi na naukę pochodzącymi z innych źródeł niż budżet państwa,
 - 5) warunki udzielania pomocy, z uwzględnieniem warunków dopuszczalności pomocy publicznej określonych w prawie wspólnotowym – jeżeli program lub przedsięwzięcie przewiduje udzielanie pomocy publicznej– mając na uwadze znaczenie zadań przewidzianych do finansowania dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę zwiększenia roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej lub innego uprawnionego podmiotu, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.
6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na naukę na cele określone w ust. 2, w tym:
 - 1) sposób oceny wniosków o przyznanie stypendium naukowego,
 - 2) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych na naukę, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
 - 3) sposób dysponowania środkami finansowymi na naukę pochodzącymi z innych źródeł niż budżet państwa,
 - 4) wzór wniosku o przyznanie stypendium naukowego– mając na uwadze cele polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę zwiększania roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.

Art. 16.

1. Finansowanie działalności organów opiniodawczych i doradczych Ministra, recenzentów i ekspertów oraz działalności kontrolnej obejmuje koszty:
 - 1) działalności Rady Nauki, o której mowa w art. 21 ust. 1, w tym prowadzonych przez nią prac opiniodawczych i doradczych;
 - 2) działalności zespołów powoływanych przez Ministra na podstawie art. 30;
 - 3) sporządzania recenzji, ekspertyz, ocen i opinii dotyczących przyznawania i rozliczania środków finansowych na naukę, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1-7;
 - 4) przeprowadzania kontroli merytorycznych i finansowych dotyczących realizacji zadań, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1-7.
2. Członkom Rady Nauki, o której mowa w art. 21 ust. 1, zespołów powoływanych przez Ministra na podstawie art. 30 oraz recenzentom i ekspertom, w tym ekspertom przeprowadzającym kontrole merytoryczne i finansowe dotyczące realizacji zadań, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1-7, przysługuje wynagrodzenie.
3. Minister właściwy do spraw nauki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia przysługującego osobom, o których mowa w ust. 2, uwzględniając w szczególności kwalifikacje poszczególnych osób, pełnione funkcje, zakres realizowanych zadań oraz udział w posiedzeniach, z tym że wysokość wynagrodzenia nie może przekraczać minimalnej miesięcznej stawki wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla stanowiska profesora zwyczajnego zatrudnionego w uczelni publicznej.
4. Zamiejscowym osobom, o których mowa w ust. 2, przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży i zakwaterowania na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

Art. 17.

1. Środki finansowe na naukę mogą być przyznawane jednostkom organizacyjnym posiadającym osobowość prawną, niebędącym jednostkami naukowymi, na działalność polegającą na:
 - 1) organizowaniu konkursów na finansowanie określonych przez Ministra rodzajów projektów oraz finansowaniu projektów zakwalifikowanych do realizacji, w tym projektów współfinansowanych ze środków pochodzących z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej;
 - 2) ocenianiu wniosków o finansowanie określonych przez Ministra rodzajów projektów oraz finansowaniu projektów zakwalifikowanych do realizacji, w tym projektów współfinansowanych ze środków pochodzących z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej;
 - 3) ocenianiu wniosków o finansowanie określonych przez Ministra zadań z zakresu działalności wspomagającej badania oraz finansowaniu zadań zakwalifikowanych do realizacji;

- 4) realizowaniu programów lub przedsięwzięć określanych przez Ministra oraz ocenianiu wniosków składanych w ich ramach.
2. Środki finansowe na naukę przeznaczone na organizowanie i finansowanie działalności, o której mowa w ust. 1, są przekazywane właściwej jednostce organizacyjnej w formie dotacji celowej, na podstawie umowy.
3. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na naukę przeznaczonych na organizowanie i finansowanie działalności, o której mowa w ust. 1, w tym:
 - 1) wymagania zapewniające prawidłową realizację zadań przez jednostkę organizacyjną, sposób oceny jej wniosku o przyznanie środków finansowych na naukę, sposób oceny realizacji zadań objętych dotacją celową, sposób rozliczania przyznanych środków finansowych na naukę, w tym umarzenie, odraczanie spłaty i rozkładanie na raty należności finansowych,
 - 2) zobowiązanie jednostki organizacyjnej do stosowania odpowiednio kryteriów przyznawania i rozliczania środków finansowych na naukę ustalanych w budżecie państwa przy ocenie wniosków dotyczących finansowania projektów, ocenie zadań z zakresu działalności wspomagającej badania, ocenie realizacji tych projektów lub zadań oraz przy rozliczaniu przyznanych na ten cel środków finansowych na naukę– mając na uwadze potrzebę zapewnienia efektywności w finansowaniu badań naukowych i prac rozwojowych oraz przejrzystość postępowania dotyczącego wyboru jednostek organizacyjnych mających wykonywać zadania, o których mowa w ust. 1.

Art. 18.

1. Minister w dzienniku urzędowym ogłasza komunikaty o:
 - 1) ustalanych krajowych programach ramowych;
 - 2) przyznanych dotacjach ze środków finansowych na naukę.
2. Minister wydaje biuletyn, w którym zamieszcza informacje ważne dla nauki oraz informacje o działalności Ministra i Rady Nauki, o której mowa w art. 21 ust. 1.
3. Minister zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej komunikaty dotyczące środków finansowych na naukę przyznanych w formie dotacji lub na podstawie umowy, zawierające:
 - 1) nazwy jednostek naukowych lub innych jednostek organizacyjnych otrzymujących środki finansowe na naukę;
 - 2) tytuły projektów badawczych, rozwojowych i celowych lub nazwy innych zadań, programów i przedsięwzięć oraz imię i nazwisko kierownika projektu;
 - 3) przeznaczenie oraz wysokość środków finansowych na naukę proponowanych do przyznania w opinii Rady Nauki, o której mowa w art. 21 ust. 1, i przyznanych przez Ministra.

Rozdział 3

Kontrola wydatkowania środków finansowych na naukę

Art. 19.

1. Minister sprawuje kontrolę merytoryczną i finansową nad prawidłowością wydatkowania środków finansowych na naukę przekazywanych jednostkom naukowym i innym uprawnionym podmiotom na podstawie przepisów ustawy, obejmującą realizację badań naukowych, prac rozwojowych lub innych zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę.
2. Minister sprawuje kontrolę z punktu widzenia legalności, celowości i rzetelności wydatkowania środków finansowych na naukę.
3. Kontrola jest przeprowadzana na podstawie raportów, sprawozdań i innych dokumentów albo bezpośrednio w siedzibie jednostki naukowej lub innego uprawnionego podmiotu przez wyznaczony przez Ministra zespół kontrolujący.
4. Zespół kontrolujący przeprowadza kontrolę na podstawie pisemnego, imiennego upoważnienia, zawierającego wskazanie kontrolowanej jednostki naukowej lub innego uprawnionego podmiotu oraz przedmiotu, zakresu, terminu rozpoczęcia i zakończenia kontroli. Członkowie zespołu kontrolującego przed przystąpieniem do kontroli są obowiązani do okazania dokumentu tożsamości.
5. Kontrolowana jednostka naukowa lub inny uprawniony podmiot ma obowiązek udostępnić na żądanie zespołu kontrolującego wszelkie dokumenty i materiały niezbędne do przeprowadzenia kontroli.
6. Zespół kontrolujący ma prawo do:
 - 1) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, z zachowaniem przepisów o ochronie tajemnic ustawowo chronionych;
 - 2) żądania od pracowników ustnych i pisemnych wyjaśnień;
 - 3) zabezpieczenia dowodów.
7. Minister sporządza wystąpienie pokontrolne, które przekazuje osobie uprawnionej do reprezentowania kontrolowanej jednostki naukowej lub innego podmiotu.
8. Osoba, o której mowa w ust. 7, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia pokontrolnego może zgłosić na piśmie zastrzeżenia do ustaleń i wniosków zawartych w wystąpieniu pokontrolnym.
9. Minister w terminie 14 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń dokonuje odpowiedniej zmiany wystąpienia pokontrolnego, jeżeli uzna zasadność całości lub części zastrzeżeń, a w razie nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości przekazuje osobie zgłaszającej zastrzeżenia swoje stanowisko wraz z uzasadnieniem.
10. Kierownik kontrolowanej jednostki naukowej lub innego podmiotu jest obowiązany w terminie wskazanym w wystąpieniu pokontrolnym, nie krótszym niż 14 dni, poinformować Ministra na piśmie o sposobie wykonania wniosków i zaleceń pokontrolnych.

Art. 20.

Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób przeprowadzania kontroli:

- a) realizacji badań naukowych, prac rozwojowych i innych zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę,
- b) wydatkowania środków finansowych na naukę zgodnie z przepisami o finansach publicznych,

2) tryb wyznaczania zespołów kontrolujących,

3) sposób dokumentowania kontroli oraz formułowania zaleceń i wniosków pokontrolnych

- mając na uwadze wiarygodność i sprawność przeprowadzania kontroli.

Rozdział 4**Rada Nauki****Art. 20a.**

1. Obowiązkowemu zewnętrznemu audytowi podlegają wszystkie projekty, w których całkowita wartość dofinansowania przekracza 2 mln zł.
 2. Jednostki naukowe, które otrzymują środki na działalność statutową, podlegają obowiązkowemu zewnętrznemu audytowi nie rzadziej niż co 4 lata.
 3. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przeprowadzania audytu zewnętrznego, w tym:
 - 1) sposób dokumentowania wyników audytu zewnętrznego,
 - 2) sposób współpracy z jednostką naukową, w której jest przeprowadzany audyt zewnętrzny,
 - 3) obszary działalności jednostki naukowej podlegające audytowi zewnętrznemu
- z uwzględnieniem powszechnie uznawanych standardów.

Art. 21.

1. Przy Ministrze działa Rada Nauki, zwana dalej „Radą”. Rada jest organem opiniodawczo-doradczym Ministra.
2. Organami Rady są:
 - 1) Przewodniczący Rady;
 - 2) Komitet Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej;
 - 3) Komisja Badań na Rzecz Rozwoju Nauki;
 - 4) Komisja Badań na Rzecz Rozwoju Gospodarki;
 - 5) Zespół Odwoławczy.
3. Minister powołuje i odwołuje:

- 1) Przewodniczącego Rady, pełniącego jednocześnie funkcję przewodniczącego Komitetu Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej;
 - 2) dwóch wiceprzewodniczących Rady pełniących jednocześnie funkcję przewodniczących organów Rady, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4;
 - 3) przewodniczącego Zespołu Odwoławczego.
4. Przewodniczący Rady kieruje pracą Rady i reprezentuje ją na zewnątrz.

Art. 22.

1. Członków Komitetu Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej powołuje i odwołuje Minister.
2. W skład Komitetu Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej wchodzi nie więcej niż 11 osób, w tym po 1 osobie spośród kandydatów wskazanych przez Prezesa Polskiej Akademii Nauk, Przewodniczącego Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Przewodniczącego Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich oraz Przewodniczącego Rady Głównej Jednostek Badawczo-Rozwojowych.
3. Członek Komitetu Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej nie może wchodzić w skład komisji Rady, Zespołu Odwoławczego, oraz zespołów Rady powoływanych na podstawie art. 30.

Art. 23.

W skład Komisji Badań na Rzecz Rozwoju Nauki wchodzi 28 osób.

Art. 24.

1. Członków Komisji Badań na Rzecz Rozwoju Gospodarki powołuje i odwołuje Minister.
2. W skład Komisji Badań na Rzecz Rozwoju Gospodarki wchodzi eksperci reprezentujący dziedziny nauki określone przez Ministra, praktykę społeczną lub gospodarczą oraz przedstawiciele ministrów właściwych w zakresie działania Komisji, w liczbie osób nie większej niż 26.

Art. 25.

1. W skład Zespołu Odwoławczego wchodzi 5 osób.
2. Członek Zespołu Odwoławczego nie może wchodzić w skład Komitetu Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej, komisji Rady oraz zespołów Rady powoływanych na podstawie art. 30.

Art. 26.

Członków organów Rady, o których mowa w art. 23 i 25, powołuje Minister na podstawie wyników wyborów dwustopniowych przeprowadzanych łącznie do tych organów.

Art. 27.

1. Wybory członków Komisji Badań na Rzecz Rozwoju Nauki i Zespołu Odwoławczego przeprowadza się co 4 lata. Obowiązki członka tej Komisji i Zespołu Odwoławczego można pełnić przez kolejne dwa okresy czteroletnie.
2. Wybory przeprowadza powołana przez Ministra komisja wyborcza.
3. Kandydatów na członków organów Rady, o których mowa w art. 23 i 25, wybierają rady wydziałów lub rady naukowe działające w jednostkach naukowych określonych w art. 2 pkt 9 lit. a-e, otrzymujących dotację na podstawową działalność statutową.
4. Rada wydziału lub rada naukowa, o której mowa w ust. 3, wybiera jednego kandydata do Rady, reprezentującego dziedzinę nauki właściwą dla danej jednostki naukowej, posiadającego tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego, z tym że kandydatem może być wyłącznie osoba zatrudniona w innej jednostce naukowej niż jednostka dokonująca wyboru.
5. Wyboru spośród kandydatów, o których mowa w ust. 3, dokonują osoby zatrudnione w jednostkach naukowych, posiadające tytuł naukowy w danej dziedzinie nauki, na podstawie sporządzonych przez komisję wyborczą, w kolejności alfabetycznej, list kandydatów z tej dziedziny nauki.
6. Wybory przeprowadza się drogą korespondencyjną, w głosowaniu tajnym, odrębnie dla każdej dziedziny nauki. Każdy wyborca może głosować tylko raz.

Art. 28.

Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, sposób powoływania i odwoływania członków Rady, w tym:

- 1) wymagania dotyczące członków poszczególnych organów Rady,
- 2) sposób przeprowadzania wyborów do Komisji Badań na Rzecz Rozwoju Nauki i Zespołu Odwoławczego, w tym sposób działania komisji wyborczej, wymagania dotyczące zgłaszanych kandydatów, sposób zawiadomienia o przeprowadzaniu wyborów kandydatów, wzór zgłoszenia kandydata, warunki ważności głosu, liczbę członków Komisji Badań na Rzecz Rozwoju Nauki z poszczególnych dziedzin nauki, sposób ustalania składu tej Komisji oraz składu Zespołu Odwoławczego, sposób ogłoszenia wyników wyborów

- mając na uwadze zakres obowiązków i uprawnień Rady oraz zapewnienie sprawnego jej działania.

Art. 29.

1. Do zadań Komitetu Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej należy w szczególności:
 - 1) opiniowanie projektów dokumentów dotyczących polityki naukowej i naukowo-technicznej oraz polityki innowacyjnej państwa;
 - 2) opiniowanie projektów aktów normatywnych i rozwiązań ekonomiczno-finansowych dotyczących rozwoju nauki i techniki;

- 3) opiniowanie planu finansowego, o którym mowa w art. 7 ust. 2;
 - 4) sporządzanie opinii i ocen w sprawach określonych przez Ministra lub z inicjatywy własnej.
2. Do zadań komisji Rady należy w szczególności:
- 1) sporządzanie ocen jednostek naukowych przedstawiających wnioski o przyznanie środków finansowych na naukę;
 - 2) sporządzanie ocen wniosków jednostek naukowych o przyznanie środków finansowych na naukę przeznaczonych na działalność statutową oraz na inwestycje służące potrzebom badań naukowych i prac rozwojowych;
 - 3) sporządzanie ocen wniosków o finansowanie projektów badawczych i projektów celowych w formie list rankingowych tych wniosków;
 - 4) ocenianie realizacji i wyników działalności objętej wnioskami, o których mowa w pkt 2 i 3;
 - 5) sporządzanie opinii i ocen w sprawach określonych przez Ministra lub z inicjatywy własnej.
3. Do zadań Zespołu Odwoławczego należy przedstawianie ocen lub opinii w sprawach objętych wnioskami, o których mowa w art. 5 ust. 1. W razie potrzeby, za zgodą Ministra, w pracach zespołu uczestniczą właściwi eksperci.
4. Minister właściwy do spraw nauki ustala, w drodze zarządzenia, regulamin działania Rady, uwzględniając w szczególności jej strukturę organizacyjną, obowiązki i uprawnienia Rady, poszczególnych organów Rady i członków Rady, a także sposób organizowania posiedzeń oraz przygotowywania dokumentów i opinii.

Art. 30.

1. Minister, z inicjatywy własnej lub na wniosek komisji Rady, stosownie do potrzeb, powołuje na czas określony zespoły specjalistyczne lub interdyscyplinarne, w skład których wchodzi członkowie komisji Rady oraz właściwi eksperci.
 2. Minister powołuje zespół do spraw badań dotyczących obronności i bezpieczeństwa, w skład którego wchodzi osoby, o których mowa w ust. 1, uprawnione do dostępu do informacji niejawnych.
- 2a. Minister, stosownie do potrzeb, powołuje na czas określony zespoły zadaniowe uczestniczące w procesie oceny wniosków współfinansowanych z funduszy strukturalnych.
- 2b. Minister powołuje zespół do spraw etyki w nauce, w skład którego wchodzi osoby, o których mowa w ust. 1. Do zadań zespołu należy ocena spełniania kryterium określonego w art. 4 pkt 6.
3. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze zarządzenia, zadania, skład i tryb pracy zespołów, o których mowa w ust. 1-2b, mając na uwadze rodzaj i zakres spraw objętych zadaniami tych zespołów.
 4. Przewodniczący komisji Rady, za zgodą Ministra, w ramach struktury organizacyjnej danej komisji Rady, stosownie do potrzeb, powołuje na czas określony zespoły robocze do wykonywania określonych zadań.

Art. 31.

Obsługę Rady, jej organów i zespołów, o których mowa w art. 30, zapewnia urząd obsługujący Ministra.

Rozdział 5**Zmiany w przepisach obowiązujących****Art. 32.**

W ustawie z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 33, poz. 388, z późn. zm.¹⁾) w art. 5 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rada Główna opracowuje opinie i postulaty w sprawach polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa oraz w sprawach warunków i zasad działania jednostek badawczo-rozwojowych, które przedstawia w szczególności Radzie Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw nauki oraz innym ministrom.”.

Art. 33.

W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717) art. 14d otrzymuje brzmienie:

„Art. 14d. Centrum współdziała z jednostkami naukowymi w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz.U. Nr 238, poz. 2390) oraz innymi jednostkami organizacyjnymi prowadzącymi działalność związaną z zadaniami Centrum.”.

Art. 34. (uchylony).**Art. 35.**

W ustawie z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2003 r. Nr 24, poz. 198 i Nr 122, poz. 1143) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ministrowie właściwi do spraw zdrowia, oświaty i wychowania, wewnętrznych, administracji publicznej, transportu, pracy i Minister Sprawiedliwości oraz minister właściwy do spraw nauki, każdy w zakresie swojego działania, zapewnią prowadzenie badań naukowych nad problematyką narkomanii, w tym badań statystycznych i epidemiologicznych.”.

Art. 36.

W ustawie z dnia 25 kwietnia 1997 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz.U. Nr 75, poz. 469 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1999 r. Nr 49, poz. 484) w art. 57 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1683 i Nr 240, poz. 2052.

„1. Inne niż instytuty placówki naukowej Akademii wymienione w art. 35 tworzy i likwiduje Prezydium Akademii, na wniosek Prezesa Akademii, po zasięgnięciu opinii właściwego wydziału oraz po porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki.”.

Art. 37.

W ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz.U. Nr 85, poz. 539, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 129, poz. 1440 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984) w art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W skład Rady powoływani są: dyrektor Biblioteki Narodowej, dyrektor Biblioteki Jagiellońskiej, czterej przedstawiciele bibliotek publicznych wskazani przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, czterej przedstawiciele bibliotek szkolnych, pedagogicznych i naukowych wskazani przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, dwaj przedstawiciele środowisk naukowych wskazani przez ministra właściwego do spraw nauki oraz trzej przedstawiciele środowisk bibliotekarskich i twórczych.”.

Art. 38.

W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.²⁾) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Dział nauka obejmuje sprawy nauki, w tym badań naukowych i prac rozwojowych.”.

Art. 39.

W ustawie z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz.U. Nr 80, poz. 903, z późn. zm.³⁾) w art. 20 w ust. 2 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) ministra właściwego do spraw nauki.”.

Art. 40.

W ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162, poz. 1568 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) art. 83 otrzymuje brzmienie:

„Art. 83. Na zasadach określonych w przepisach o zasadach finansowania nauki, minister właściwy do spraw nauki może przyznać środki finansowe na badania konserwatorskie, architektoniczne, archeolo-

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1206.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 119, poz. 1250, z 2001 r. Nr 89, poz. 972, z 2002 r. Nr 37, poz. 332, Nr 74, poz. 676 i Nr 81, poz. 733 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177.

giczne lub inne badania naukowe związane z prowadzeniem prac konserwatorskich i restauratorskich przy zabytkach.”.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 41.

Znosi się Komitet Badań Naukowych.

Art. 42.

1. Z dniem wejścia w życie ustawy członkowie zespołów Komitetu Badań Naukowych pochodzący z wyboru stają się członkami wskazanych przez Ministra organów Rady, jeżeli uprzednio wyrazili na to zgodę, a ich członkostwo w tych organach ustaje z dniem zakończenia czteroletniej kadencji, na którą zostali wybrani.
2. Minister powoła przewodniczących nowo utworzonych organów Rady.

Art. 43.

Postępowania wszczęte i niezakończone przed znoszonym Komitetem Badań Naukowych toczą się nadal przed Ministrem na dotychczasowych zasadach.

Art. 44.

Decyzje wydane przez Przewodniczącego Komitetu Badań Naukowych zachowują ważność do upływu określonych w nich terminów, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów wcześniej nie zostaną zmienione lub nie utracą ważności.

Art. 45.

1. Należności i zobowiązania Przewodniczącego Komitetu Badań Naukowych stają się należnościami i zobowiązaniami Ministra.
2. Prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez Przewodniczącego Komitetu Badań Naukowych lub na rzecz Komitetu przejmuje Minister.
3. Minister w planie finansowym, o którym mowa w art. 7 ust. 2, ujmuje wysokość środków finansowych na naukę przeznaczanych na regulowanie zobowiązań określonych w decyzjach Przewodniczącego Komitetu Badań Naukowych, a związane z tym wydatki klasyfikuje na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 46.

Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 15 ust. 3, art. 16, art. 17 ust. 3 oraz art. 20 niniejszej ustawy zachowują moc przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13a ust. 2, art. 15 ust. 9 pkt 1 i 2 oraz art. 16 ust. 2 ustawy z dnia

12 stycznia 1991 r. o Komitecie Badań Naukowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 33, poz. 389 oraz z 2003 r. Nr 39, poz. 335).

Art. 47.

Traci moc ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o Komitecie Badań Naukowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 33, poz. 389 oraz z 2003 r. Nr 39, poz. 335).

Art. 48.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.